

Představujeme obce a havířské spolky...

(Pokračování ze str. 8)

DIAMO, státní podnik, se představuje

DIAMO, státní podnik se sídlem ve Stráži pod Ralskem, zajišťuje provádění sanačních a rekultivačních prací v souvislosti se zahlazováním následků hornické činnosti po uranovém, rudném a části uhelného hornictví a těžbu a úpravu uranové rudy pro českou jadernou energetiku. Působnost státního podniku DIAMO je po celé České republice a činnosti jsou zajišťovány prostřednictvím 4 odštěpných závodů – Těžba a úprava uranu, o. z., Stráž pod Ralskem, Správa uranových ložisek, o. z., Příbram, GEAM, o. z., Dolní Rožínka a ODR, o. z., Ostrava.

Po roce 1989 došlo na základě řady usnesení vlády ČR k výraznému útlumu těžby a úpravy uranové rudy a poklesu počtu zaměstnanců na dnešní necelé 3 tisíce.

V současné době probíhá těžba uranové rudy na jediném uranovém dole v České republice, a to na dole Rožná v kraji Vysočina, kde zajišťuje těžební činnost odštěpný závod GEAM Dolní Rožínka. V současné době státní podnik DIAMO produkuje

255 t uranu ročně, z toho 220 t ročně pochází z těžby uranu na ložisku Rožná.

Současná těžební činnost probíhá na odštěpném závodě GEAM v Dolní Rožínce. V roce 2012, na základě geologického průzkumu zásob, bude vláda posuzovat případný návrh dalšího postupu těžby na ložisku Rožná...

Dopad těžby na životní prostředí je průběžně sledován a vyhodnocován na základě plánů monitoringu všech složek životního prostředí. Výsledky ukazují, že v důsledku těžby a úpravy uranu v oblasti Dolní Rožínka nedochází k závažnému znečištění nebo poškozování životního prostředí.

Na závěr je třeba připomenout, že kromě těžby a úpravy uranové rudy zajišťuje státní podnik DIAMO sanační a rekultivační práce na lokalitách po celé republice a spravuje více než 6400 environmentálních zátěží. Tak široký záběr aktivit s. p. DIAMO je možný díky kvalitnímu personálnímu a technickému zajištění činností.

O banickom meste Handlovej

8. 3. 1376 – Ludovít I. vydáva zakladajúcu listinu Handlovej. V tomto roku sa v Handlovej oslavuje jubileum - 100 rokov priemyselnej ťažby hnedého uhlia.

Ťažba uhlia podstatne ovplyvnila rozvoj mesta vo všetkých oblastiach života jej občanov. Z obce z roku 1945 s počtom 4652 obyvateľov sa stalo zásluhou ťažby uhlia moderné mesto s vyše 18 tisícami obyvateľov.

Preto sa v meste traduje slogan – Mesto je baňa, baňa je mesto.

V tomto období dochádza k útlumu ťažby. Dostupné zásoby uhlia sú uložené v zložitých hydrogeologických podmienkach, ktoré ovplyvňujú jeho ekonomicky výhodnú vyťažiteľnosť, ale hlavne značne ohrozujú bezpečnosť baníkov časťmi previalmi vôd už od roku 1980.

PANORÁMA HANDLOVEJ zo súčasného obdobia. V pozadí pohorie, pod ktorým je sloj s hnedým uhlím.

Niečo o nás – Handlovskom banickom spolku

Handlovský banický spolok vznikol ako občianske združenie handlovských baníkov, ktoré po podaní prihlášky bolo zapísané na Ministerstve vnútra SR 5. septembra 2006.

Hlavným dôvodom založenia Handlovského banického spolku (ďalej HBS), boli blížiace sa oslavy storočnice priemyselnej ťažby hnedého uhlia v Handlovej v roku 2009.

Bezprostrednou úlohou HBS je do júna tohto roku otvoriť Banický náučný chodník. V tomto projekte chceme verejnosti, hlavne turistikej, predstaviť všetky povrchové objekty

úzko súvisiace s banskou činnosťou v podzemí a ktoré sú umiestnené v krásnej prírode v blízkom okolí Handlovej.

Netajíme, že srdcovou záležitosťou členov HBS je podpora myšlienky ustanoviť v Handlovej Banské uhoľné múzeum s celoslovenskou pôsobnosťou. Tešíme sa podpore vedenia mesta, ktoré už v tejto oblasti vykonalo kroky, ktoré boli završené prevodom budovy z majetku mesta Slovenskému banskému múzeu v Banskej Štiavnici, ktorému expozitívne

Důlní provoz Harrachov

Harrachovská šachta byla ve své době významným zaměstnavatelem v tomto krkonošském městě, spolu s místní proslavenou sklárnou, Krkonošským národním parkem a Interhotely. Cca polovina horníků se rekrutovala z místních obyvatel, druhá polovina dojížděla z Rokytnice nad Jizerou, Jablonce nad Jizerou a Kořenova.

Důl Harrachov byl jedním z provozů, který zajišťoval surovinu pro úpravnu závodu Rudné doly Sobědruhy (později FLUORIT Sobědruhy) u Teplic. Ze zpracované rudny se vyráběl koncentrát kazivce pro chemickou výrobu, kusový kazivce pro hutě, baryt pro výrobu barev a pro použití ve stavebnictví a olověný koncentrát. První dobývání práce na harrachovském ložisku probíhaly dle písemných zpráv už v polovině 17. století. Novodobá historie ložiska se datuje od roku 1947, kdy zde Spolek pro chemickou a hutní výrobu v Ústí nad Labem zahájil průzkumné práce zaměřené na barytovou surovinu. Těžba na ložisku byla zahájena v roce 1957.

Důl byl otevřen vstupní štolou o délce cca 150 m, na kterou navazovala slepá těžní jáma. Ta byla v době ukončení hornické činnosti na dole vyražena do hloubky 350 m od úrovně štolového patra (plus cca 12 m přehlobení do jámové tůně). Jednotlivá patra byla od sebe vzdálena 50 m a hlavní dopravní chodby na patrech byly raženy severozápadě – jihovýchodním směrem většinou jako směrné. Celkově bylo vyraženo více jak 20 km chodeb. Při počtu pracovníků kolem 70 lidí bylo dosahováno ročně až 30 kt těžby smíšené fluorit-baryt-galenitové rudy. Vytěžená

ra bude organizačně podliehat.

V Handlovej, v tomto banickom mestečku, žijeme s presvedčením, že za pomoci vedenia Hornonitrianských baní, a. s., vedenia mesta, ale aj za pomoci vyšších štátnych orgánov sa nám podarí pripraviť oslavy 100. výročia priemyselnej ťažby hnedého uhlia v našom meste na takej úrovni, akú si toto významné výročie zaslúži. HBS si váži toho, že môže svojou činnosťou pomáhať pri príprave a priebehu osláv.

Vojtech Héglí
tajomník HBS

rudnina sa dopravovala vagonmi alebo nákladnými auty ke zpracování do úpravy v Sobědruhách.

Po vytěžení posledního vozu rudy dne 30. 9. 1992 došlo postupně k provádění likvidačních prací na ložisku. Byla demontována některá technologická zařízení a vybavení z podzemí, uskutečnily se potřebné zajišťovací práce na povrchových zařízeních a přestala se čerpat důlní voda. Důl byl zatopen až do úrovně 10 m pod náraziště štolového patra (odborný název pro tento stav je „mokrý konzervace ložiska“).

Na povrch bývalého dolu je v současné době postaveno několik apartmánových domů a dalších zařízení, která slouží k uspokojování potřeb návštěvníků Harrachova, v současné době nejvýznamnějšího turistického střediska západních Krkonoš. Velký význam má v tomto směru vybudované Hornické muzeum spojené s prohlídkovými chodbami na úrovni štolového patra bývalého dolu. Její návštěvníci se můžou seznámit nejen s nejrůznějšími nástroji a vybavením bývalého dolu, ale dojdou provozní štolou k zachované podzemní strojovně s těžním strojem, prohlédnou si část slepé těžní jámy, sklad výbušnin i větrací překop do Rýžoviště. Pro většinu návštěvníků je to jedinečná možnost utvořit si o hornické práci dosti reálnou představu a pro toho, kdo nikdy do podzemí nefaral, představuje návštěva muzea jedinečný zážitek.

Využijte proto jedinečné příležitosti k seznámení se s odvětvím činnosti člověka, které mělo v historii vždy významný podíl na hospodářské síle státního útvaru v našem českém regionu. Činnosti, jejíž účastníci i pamětníci stále ubývají a ubývají...

Horní Slavkov

Historie dnešního Horního Slavkova je spjata s hornictvím. Poměrně bohatá ložiska nerostných surovin byla dobývána již v době bronzové a později keltské. V desátém století byla oblast Horního Slavkova významným střediskem vývozu cínu a stříbra. Avšak první zmínka o existenci sídliště se objevuje až na počátku 12. století, kdy byl na kopci postaven kostelík a osada se rozkládala pod ním.

V této době bylo území dnešního Horního Slavkova součástí bečovského panství, jehož majiteli byli Riesenburkové. Osada pod kostelí-

kem proto získala jméno po jednom z představitelů tohoto rodu – po Slávkovi z Riesenburku.

První písemná zmínka o osadě Slavkov pochází z roku 1357, kdy byl do svého úřadu uveden místní farář. Nedostatek dochovaných písemných zpráv je velmi zvláštní, protože podle některých úvah byl Slavkov městečkem již v roce 1335 a z roku 1351 je dochována první pečeť. Bečovské panství se v polovině 15. století stalo majetkem pánů z Plavna. Za jejich vlády došlo k úpadku města.

(Pokračování na str. 18)